

Posudek vedoucího práce k diplomové práci Bc. Jakuba Seinera *Izraelské výcvikové tábory v Československu*

Jakub Seiner ve své diplomové práci *Izraelské výcvikové tábory v Československu* vychází z četných titulů odborné literatury, z archivních pramenů i životopisných vyprávění, uložených v archivu Židovského muzea v Praze. Text je opatřen mnoha odkazy na zdroje, které autor prostudoval. Stylistická úroveň práce je solidní, citace pramenů a literatury v poznámkách pod čarou však mohl autor více rozepsat.

Jako hlavní nedostatek práce vidím především určitou nevyjasněnost, co se týče jejího tematického zaměření a zvolené struktury. Jakub Seiner v abstraktu uvádí, že se diplomová práce zaměřuje na ČSR a nově vznikající stát Izrael. Vyjmenuje zde několik tematických okruhů, z nichž výcvikové tábory tvoří pouze jeden. Podle úvodu na s. 7 se však domnívám, že autor má za cíl věnovat se (výhradně) problematice výcvikových táborů. Ta ale dle mého názoru nakonec tvoří spíše jedno z podtémat práce.

Kapitoly, týkající se analýzy širšího historického a politického kontextu doby, autor zpracoval kvalitně. Bylo však třeba se věnovat podrobným nuancím vývoje politické situace v Československu po roce 1945? Autor si tím dle mého názoru přibouchl dveře k tématu, kterému se, jak uvádí, česká historiografie příliš nevěnovala. Jakub Seiner prostudoval při svém výzkumu řadu archivních materiálů. Prostor, vyhrazený obecnějším kapitolám, je však podle mého názoru na úkor hlavního tématu práce. Na rozsáhlý historický a politický úvod tak navazuje stručná empirická část.

Na s. 57 si Jakub Seiner definuje metodologická východiska svého výzkumu. Je škoda, že se více nedržel cílů, které si stanovil. Archivní prameny tak nejsou doplněny o citace z odborné literatury, nýbrž je tomu naopak.

Při zpracování rozhovorů vycházel autor ze sbírek Židovského muzea v Praze. V práci jsem však nenalezl zmínku o sbírkách, které mohou badatelé studovat v pražském Centru vizuální historie Malach. Nevím, zda by se v nich našly rozhovory, využitelné pro téma Jakuba Seinera, domnívám se však, že se autor o jejich existenci v přehledu zdrojů zmínit měl.

Celkově mám z práce Jakuba Seinera rozporuplný pocit, jako by na „disertační“ úvodní kapitoly navazovala jen „bakalářská“ empirická část. Z množství pramenů, které autor nastudoval, by se zvolené téma patrně dalo zpracovat konkrétněji. Z pohledu čtenáře by mi ji oživil větší důraz na životní příběh. Jaké byly další osudy velitelů a instruktorů výcvikových

táborů? Jaké byly osudy účastnic a účastníků výcvikových kursů? Několik takovýchto medailonků by mohlo tvořit přílohu práce.

V metodologické pasáži nalezneme některé cenné postřehy (autorova reflexe sama sebe jako výzkumníka), avšak i v této kapitole převažuje spíše zjednodušené zhodnocení metodologických problémů zvoleného tématu.

V případě diplomové práce Jakuba Seibera oceňuji autorův zájem o nepříliš probádané téma i nastudování široké škály pramenů. S takovýmto základem by se jistě dala zpracovat velmi kvalitní práce a autorovi nelze upřít, že některé části jeho textu tyto parametry mají. Klíčová část výzkumu (od s. 52) však pro mne zůstává – z výše zmíněných příčin – za očekáváním.

Diplomovou práci Bc. Jakuba Seibera *Izraelské výcvikové tábory v Československu* navrhuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit stupněm dobře.

V Praze dne 15. září 2016

Mgr. Jaroslav Vaňous